

השליח שעשה פרק שישי מעילה

כא.

עין משפט
נר מצוה

ו א ב מיי פ"ו מהל' מעילה
הלכה א:
א ג מיי שם הלכה ה:
ה ד מיי שם הלכה ו:
ו ז מיי שם הל' ארבע עשר
י"ז מיי רבן יוחנן בן עזאי דין:
י"ח מיי פ"א מהלכות
טומאות ואוכלין הלכה ח
וטבתא דמריס:
י"ט מיי פ"ו מהלכות
עירובין הלכה כב עשרה
א"ח טימון מט פ"ח הלכה:
יא ח ט מיי שם פ"ח מהל'
מעילה הלכה ה:
יב י מיי שם הלכה ג:
יג ב מיי שם הלכה ד:

לעזי רעש"י

טסק"א [טשק"א]. תיק.

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

אן הבא. עי' תוס' ב"מ
(דף מז ע"ג) ד"ה מי:
ס עשו שלחותן אות ר'
נמחק: ג שלחותן חנוני
מעל לכשעזיחן אות ר'
נמחק: ז אמר לו הבא כר
מאי קמ"ל דדברים שבלב:
ס עשו כר והא: ו מתיבת
ואמר עד חיבת הרי
נמחק: ו פרוטה ואמר לר'
ס בכולה נרות או בכולה
פתילות או: ט באחת.

[illegible]

אמר לו (הבאי) מן החציון יו והבאי (או הדרוסקמא) מן הדרוסקמא והבאי (או מן החציון) ולא פירש לו אי זה חלון ואילו לדרוסקמא נלשם היו הרבה חלונות או הרבה יין לדרוסקמות אע"פ שאמר בעה"צ לא יהיה גלגל על זה אלא על זה פירוש לא יהיה דעמי על אותו חלון יין כי

אם על השמר מ"מ צעה"ב מעל שהיה
נעשה שליחותו דנדרים שכלל ז' און
נדרים: **הבא** י' מן ההלון והביא מן
הדלוסקמא ב' שליח מעצ' פי' לשליחא
צעה"ב ז' שהוא מסתמא גוזר ז' שהרי
עדיין לא ילאו משרות הקדש עד
לא שהוליס: שרש ביד חש"י עשו
שליחותו בעה"ב מעצ' י' ובגמ' פריך
הא לאו בני שליחות נינהו: לא עשה
שליחותו החנוני מעצ' לפי שהס"י ז' און
בני מעילה הלכך הקדש לא ילא לחלוין
עד שצאל ליד המטון ויוליס החנוני
גם ומעל המטון נמי דקאמר לשליחא
קאמר: **ביצד** יעשה פי' יצד יעשה
צעה"ב שלא יעמוד החנוני: **הבא** י'
בחיצה נרות. נר הוא כור של צהל י'
של חרס שמשימין צו שמו פתילות
מן והלך והציל לו צחציה נרות ובחציה
פתילות ז': ושיניה שהביא י' נרות
ממקום פתילות ופתילות ממקום נרות
השליח מעצ' שהרי ציה נר מדעת
צעה"ב שכל לקנות נרות ממקום אחר
שלא נעטוו: והלך והביא י'
בפרושה אחרון ובפרושה רישון שניהם
מעצ' ב' ר' יהודה אומר בעה"ב לא
מעצ' ב' בגמ' מפסד פרושהו גבי
חלוק וכו"ג פלוגי באתרוג:

נתן לו דיער והבן פי' שהוא כ"ד של
כסף ט"ז (ס' אומר) א' אצור
עשרים בעמק. פי' דכיון דנחא ליה
לעשרה צמחי ענדיד חש"ו הוו ליה
כשליח דתמן הוימים מאזמתי מקבלין
טומאה משחיעו ויעת המעטן מעטן
הוא ימ' שמשמין צו וימים ויעה דמה
למולל היולא מהן אוקלמר צגמ' דמה
שחיעו צמטמן חשיב משקה דלא ינחא
ליה ולא ימ' ויעת צקופה פי' דההוא לא
חשיב משקה דלא ינחא ליה ט' כיון דחולק
לאיצרד ויש לתמוה דלטמו לא שמעינן
מכמה דוכמן היולא דרשא לא יותן
דומיא דרי' ימ' (צ"ב ד"ג) דכיון דנחא
לחשיב א"ע דליהו לא גופיה ט' לא חשיב
משקה ולמה ליה לאחויי קר משנה ה"ל
לאחויי נמי לא ענדוהו הטל עליו ט' וסמא
התם איכא מעשה מיהא בידי שמים
לכה חיימי היולא דיעת המעטן דנמילא
ודמא לשלח ביד חרש דנממילא דמי

חרש

בידא כדולה גרוס או כדולה פטילות. שניהם לא מעלו צעה"כ לא מעל שלה חני פרוטה ואין מעילה בחני פרוטה: או שאמר לו הבא לי כו'. ה"ג שניהם פלוני וכו'. השליח מעל ששניה יטו שליחות בפרוטה שלמה ומעל:

זהלך

[illegible]

מיהו דתימא וכו' ולא למעול בעה"כ קמ"ל כיון דלאמר ט' טלו ודעמו
של בעה"כ היינו שליחותיה ומעל: ברתנ' דלעסקמא. טליקא דכתיב
שקריין טס"ק"ב בלע"ז: אע"פ שאמר בעה"כ לא היה בלתי. שמצינו
ואזינו ממקום שבהם לי אלא מה האחר בעל הבית מעל שהרי נעשית
שליחותו דדברים שבלב שהוא אומר לא
היה בלתי על זה אינן דברים: לא
יז עשה שליחותו. ממה שזוהר בעה"כ
בבעל הבית לא מעל דלא איחזקידא
שליחותיה והס' לא מעלו דלאו בני דעה
ויניהו אלא החנווני מעל לכשיוציא כשיתן
אותה פרוטה לשום אדם דהשקא הוא
ומשנה לה מקדש בלוי כשיוצא: שנה.
פרוטת של הקדש צדק פקח וזכר בעה"כ
שהיא של הקדש קודם שנהגה ליד
החנווני: החנווני מעל. וכל בעה"כ
וולא שליח (א) (דבעל הבית לא מעל
דכיון דבעה"כ זוכר שהיא של הקדש
קודם שנהגה ליד החנווני
(ב) החנווני מעל ולא בעל הבית ולא שליח)
דבעה"כ לא מעל דכיון דזוכר בעה"כ
קודם שנהגה שליחותו איפטר ליה
ממעילה דה"ל מיד ומעילה אינה נוהגת
אלאכל שנגה דכתיב (ו) וחטאת שנגה
מקדשי ה' ושלח נמר לא מעל שרי
מעשה שליחותו אבל חנווני מעל לכשיוציא
דהואיל ואינו יודע דשל הקדש היא היא
שנגה גביה: לא יליד יעשה. בעה"כ
שנהגה ליד חנווני (א) חנווני מעל
דכיון דזוכר בעה"כ חנווני מעל

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' על גבי הפיל
והולכו ה"ו עירוב אלמא
איתעבידא שלחמיה:
(ב) רש"י ד"ה החנווני וכו'
קודם שהגיה ליד החנווני
הבעה לא מעל דמון
דמוכר כג"ל ותיבוי החנווני
מעל ולא צעה"ב ולא שלח
נמחק: (ג) ד"ה חנווני
שויא לא החנווני: (ד"ה
אבל לא וכו' האי מרס שוטה
וקטן גמזי אע"ג:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]